IOHANNES CHRYSOSTOMUS
12. Jh. Seite 137r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26144
Copyright: Admont, Benediktinerstift

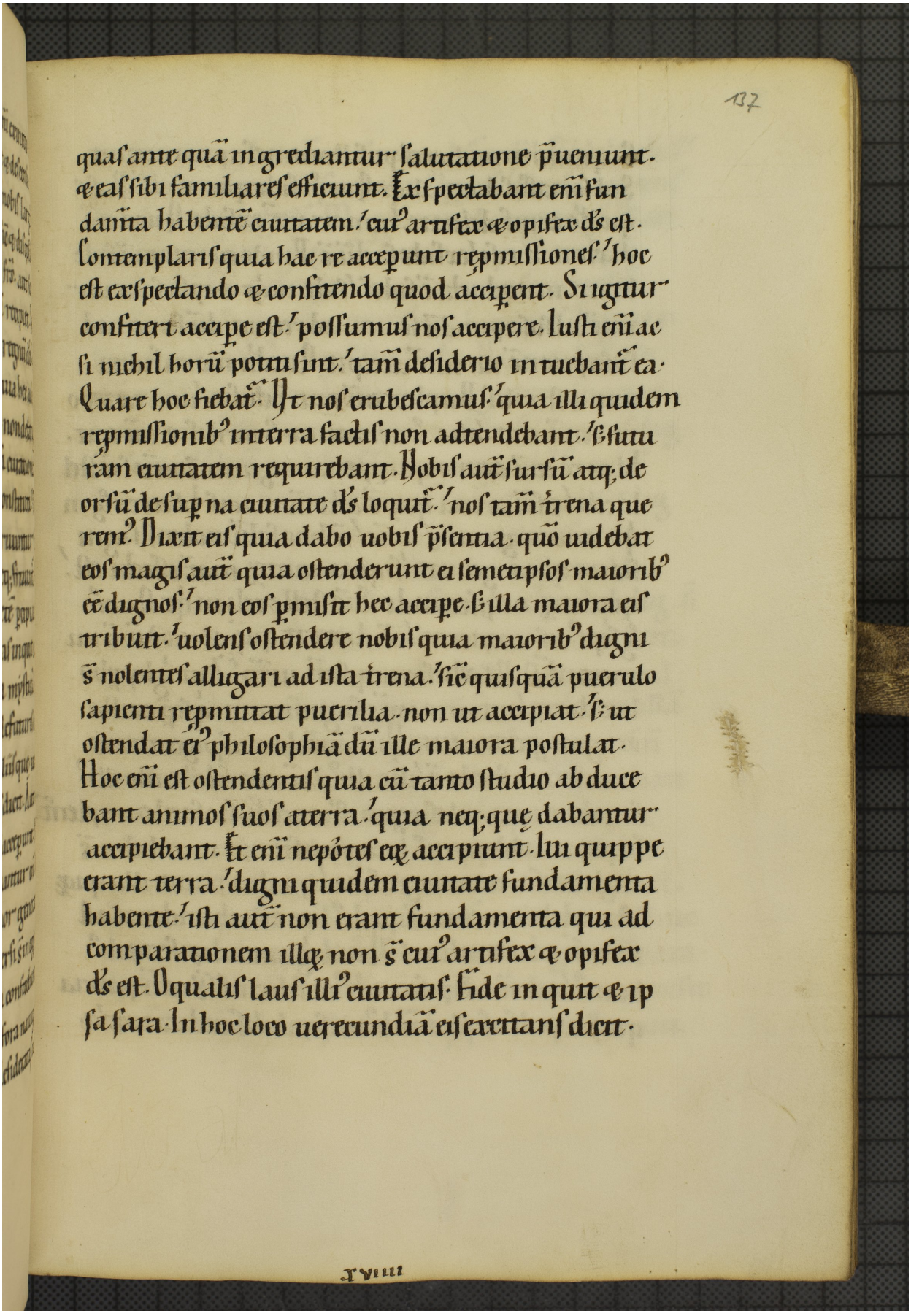

quas ante quã ingrediantur salutatione p̃ueniunt.
& eas sibi familiares efficiunt. Exspectabant enĩ fun
damẽta habentẽ ciuitatem. cui⁹ artifex & opifex d̃s est.
Contemplaris quia hac re acceperunt rep̃missiones. hoc
est exspectando & confitendo quod acciperent. Si igitur
confiteri accipe est. possumus nos accipere. Iusti enĩ ac
si nichil horũ potiti sint. tam̃ desiderio intuebant̃ ea.
Quare hoc fiebat̃. Ut nos erubescamus. quia illi quidem
rep̃missionib⁹ in terra factis non adtendebant. s̃ futu
ram ciuitatem requirebant. Nobis aut̃ sursũ atq; de
orsũ de sup̃na ciuitate d̃s loquit̃. nos tam̃ t̃rena que
rem⁹. Dixit eis quia dabo uobis p̃sentia. quõ uidebat
eos magis aut̃ quia ostenderunt ei semetipsos maiorib⁹
ẽẽ dignos. non eos p̃misit hec accipe. s̃ illa maiora eis
tribuit. uolens ostendere nobis quia maiorib⁹ digni
s̃ nolentes alligari ad ista t̃rena. sic̃ quisquã puerulo
sapienti rep̃mittat puerilia. non ut accipiat. s̃ ut
ostendat ei⁹ philosophiã dũ ille maiora postulat.
Hoc enĩ est ostendentis quia cũ tanto studio ab duce
bant animos suos a terra. quia neq; quę dabantur
accipiebant. Et enĩ nepõtes eq̃ accipiunt. Iui quippe
erant terra. digni quidem ciuitate fundamenta
habente. isti aut̃ non erant fundamenta qui ad
comparationem illq̃ non s̃ cui⁹ artifex & opifex
d̃s est. O qualis laus illi⁹ ciuitatis. Fide inquit & ip
sa sara. In hoc loco uerecundiã eis excitans dicit.